

Dzintra Kalniņa

*Dzīve
kā
piedzīvojums*

ISBN 978-9934-590-32-0

- © «Izdevniecība Avots»
- © Dzintra Kalniņa, teksts
- © L. Rimicāne, māksl. nof.

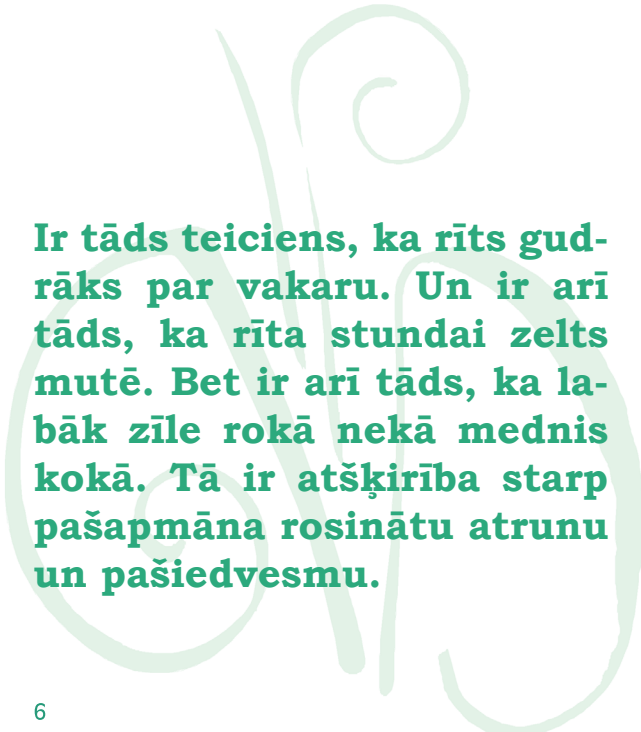
Sevads

Te nebūs praktisku padomu – esmu par to, ka katrs pats zina (un atradīs) to, kas viņam vajadzīgs. Kā arī par to, ka gars ir jāvingrina, jāapliecina domās, vārdos un darbos. Un ka ieviest kārtību savā prāta telpā ir katra paša spēkos: tas ir iekšēji ļoti dabisks un veselīgs process.

Te drīzāk būs mazas dzirkstelītes – lai piešķiļ tev uguntiņu, lai dvēsele aizdegas kā svece un izgaismo ceļu: dāvā kaut (vēl) vienu gaišu domu, kaut vienu “citādāku” dienu.

*Mēs augam
& uz gaismu*

**Ir tāds teiciens, ka rīts gud-
rāks par vakaru. Un ir arī
tāds, ka rīta stundai zelts
mutē. Bet ir arī tāds, ka la-
bāk zīle rokā nekā mednis
kokā. Tā ir atšķirība starp
pašapmāna rosinātu atrunu
un pašiedvesmu.**

**Ja kaut ko ļoti gribas –
VAJAG.**

Un tomēr reizēm ne.

**Ja kaut ko ļoti negribas –
VAJAG.**

Un tikai izretis ne.

Civēktiklu

vērpjot

Kas ir tas kopsaucējs, ko varētu
nodēvēt par sevi pašu?

Domas un sapņi?

Taisnības un pareizuma meklējumi?

Drīzāk jau darbi un it kā sīkumi, kas
paveicas, pat nemanot.

Cilvēku atklāj rīcība.

Tas ir labs rīts, kad esi modies
un sajutis rosmi aizsūtīt kādam
mīļu domu vai mobilziņu,
kad esi apskāvis kādu dvēseli.
Ne visi rīti ir tādi – bet tie
savukārt, ir uz tiem labajiem
vedošie pakāpieni.

GAN BŪS!

Turēties – tas nozīmē zināt to un
paļauties, ka būs atkal skaistāks
rītrīts vai aizparīts.

Atklasmju

klucīši

Pats skaistākais cilvēkā ir
dvēsele – tā ir tā svece, ko
nevajag slēpt zem pūra.

Dvēsele ir tā **gaisma**, kas
staro, acīs skatoties.

Tā ir lietās, kas
**pateiktas
bez vārdiem.**

Atrast sevi pa daļām, kā
klucīšus liekot, lai veidotu
vārdu, – tā atraisās apziņa
par to lielo dvēseli,
kas esi. Kas vienmēr ir
bijusi. Tikai pašam tās
apprises samanās, atklāsmju
klucīšus rindojojot.

BŪT MEISTARAM –
tas ir ikvienā šūpulī
likts talants.
Tas jāsargā.
Un tas jāizkopj.

*Par sīkumiem
un
Ēsmiekiem*

Lai būtu citādāka dzīve,
ir JĀBŪT CITĀDĀKAI
DOMĀŠANAI.

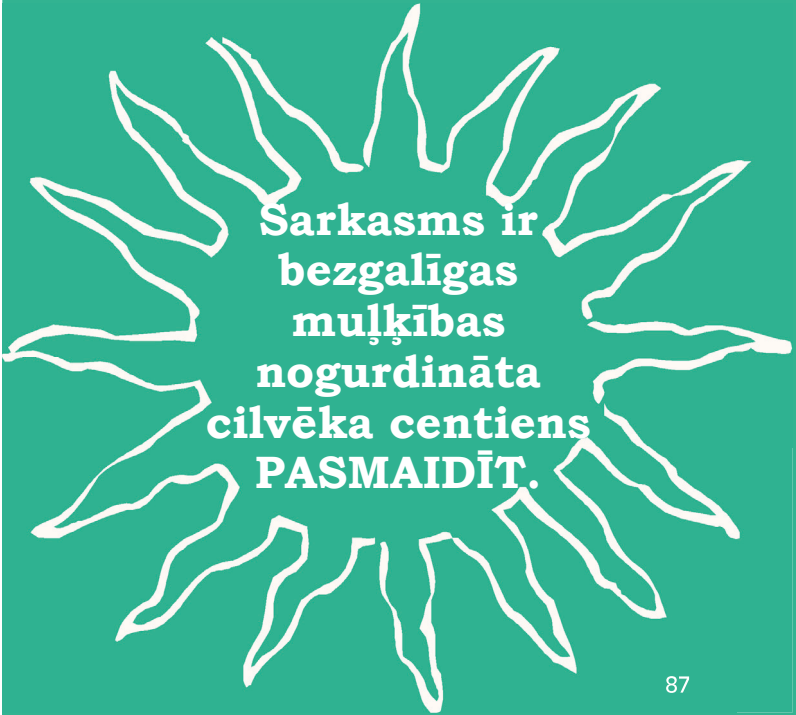
Nodilis teiciens?

Bet staigāt jau arī
staigājam tāpat kā pirms

100 gadiem – soli pa solim.

Un tas ir baudpilni.

**Sarkasms ir
bezgalīgas
muļķības
nogurdināta
cilvēka centiens
PASMAIDĪT.**

*La t̄a
Gaiždomājas...*

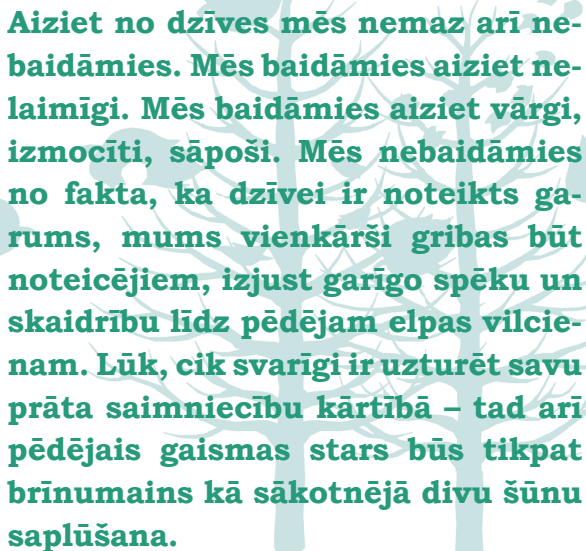

Tik grūti novilkt līniju taisnu, kad lapa ir balta. Tāpēc meklējam jau līnijotu, jau sagatavotu.

Un tomēr – var jau rakstīt bez. Šķībi. Var vienkārši švīkāt vai zīmēt. Vai tikai nebūs tā, ka tās līnijas valda pār mums vairāk, nekā gribētos atzīt? Varbūt tās savilcis kāds, kam vienkārši vajadzēja naudiņu?!

Aiziet no dzīves mēs nemaz arī nebaidāties. Mēs baidāties aiziet nelaimīgi. Mēs baidāties aiziet vārgi, izmocīti, sāpoši. Mēs nebaidāties no fakta, ka dzīvei ir noteikts garums, mums vienkārši gribas būt noteicējiem, izjust garīgo spēku un skaidrību līdz pēdējam elpas vilcienam. Lūk, cik svarīgi ir uzturēt savu prāta saimniecību kārtībā – tad arī pēdējais gaismas stars būs tikpat brīnumains kā sākotnējā divu šūnu saplūšana.